

Valentin Cundrič:

PANDEMONIJ

s fingin song

1

kako bi stopil z obema nogama
in z leščerbo v pritličje zemlje

moraš
grmi sikajo z leve z desne
z razcepljenim jezikom
oni so v prvem nadstropju

moraš
po čigavem hrbtu pa si prilezel do sem
ti
prazna koža prazen meh
vase natlači prsti in mrčesa
da boš čemu podoben

življenje je davek za bistrumni nesmisel
davek v besedah

mislih

dejanjih

za prejeto meso in kri

spustil si se z drevesa da bi bil nesmisel
bistrumnejši
bogatejši za pravice in dolžnosti
bogatejši za vero upanje upanje ljubezen
bogatejši za vero dom cesarja

videl boš še vse kaj drugega
pedenjbrate pedenjsestre
laketbrate laketsestre
vatelbrate vatelsestre
seženjbrate seženjsestre
če bodo sploh bratje in sestre

če ni vse skupaj le riganje ljudskih pesmi

2

za enega boš strah
za druge vnuk

vsakdo je strah
in vsakdo vnuk

in če si takrat ko srečaš vnuka
strah
se mu nasmehneš
in preložiš breme na njegov hrbet
in daš mu leščerbo
in daš mu svoje ime

sam se vrneš na drevo
zraste ti rep
pozabiš vero upanje ljubezen
pozabiš vero dom cesarja

3

tikaj me vnuk
moja koža visi odrta
moja kri vre v čebričku
moji udje kukajo s kaveljcev
pozibavajo se ko goneče se vrane
tikaj me vnuk
prazna kljuka za meso je moja usoda
spravi robec
ta je za romantike
spravi črno obleko
saj ničesar ne boš pokopal
tikaj me vnuk pred svetom
nad vse mi je prav tako
in tudi tebi postaja ko ti odzdravljajo:
... dober dan vnuk
ne veš kaj prosiš vnuk
ali moreš biti to kar smo mi
sedeži na naši levici in desnici so oddani
pomakni se niže vnuk
trda je ta beseda a je preverjena
odobrena

žigosana

priporočena

uzakonjena

kaj praviš vnuk
da nimaš kruha postelje prijatelj
in da te je srečal strah
in da si nam pritekel povedat
vidimo: kri je voda voda
vendar tega ne moremo nagraditi...

tako je vnuk
tudi tebe to čaka
tudi tvoja koža bo visela odrta
tudi tvoja kri bo vrela v čebričku
tudi tvoji udje bodo kukali s kaveljcev
se pozibavali ko goneče se vrane
prazna kljuka za meso je tudi tvoja usoda
nič posebnega nič novega taka usoda

tako je vnuk: tudi ti boš strah
in boš klical za zemljanom
vnuk
vnuček
tikaj me tikaj vnuk pred svetom

4

o ali se spleča biti množica
ali se spleča združiti: sveče v sijoči svečnik
prsti v grabežljivo dlan
ali se dobro poznamo

koliko je množici do človeka
koliko je človeku do množice
koliko je množici do ene mrhovine
koliko je človeku do stonoge crke
vendar se iščeta iščeta ko dva zloga
vsak z eno samo perutjo: šepavec
ko pa je treba umreti se to zgodi v upanju
da zemlja več odpusti ko ljudje

bolj domnevata ko vidita ali živita drug drugega
človek množico
množica človeka
človek stoji pod streho svojih praznikov
in se ponuja: vzemite me kosec
na pokušnjo
ali pa se brani: ne grizite me ne grizite me
kisel sem

dolga so pota človekova
ki ne doume kako nizko drži čas
svoje roke roke v objem
in se zaganjaš k nevidnemu vratu
grabiš po nogah
v naročje ne prideš
in to je tvoja edina zmota
če je zmota

ni drugih zmot
vse zmote so ena zmota
ki je prekopana s tvojo krvjo

5

množica je vsaka lenora
ki išče tvoje telo
ne da bi ga izlizala
saj ga ne more: pes je
a stekel

če te najde ti nadene vrv
zasadi čekane v tvojo posteljo

ureče te v človeka
ki poskakuje s stvori na dveh nogah

to je rimska cesta od ust do peta
ogrneš kožo odrto s podgan
češ: ta plašč mi je odel krog ramen
prvi poljub

tvoj šepet da ti je prav je kletka
v katero jo zapreš
če je ti ne prevariš
te užuga ona

6

in presenetiš se v naslednjem grozotnem položaju:
trdno se je oklepaš množice
čemu o ko bi vedel
toda nimaš več ne glave ne vratu
in skoraj nič sprednjega telesa
ona pa je obrnila usta nazaj čez rame
in se pravkar mirno pripravlja
da pospravi tvoje ostanke
in ti štrcelj se je trdno oklepaš
čemu o ko bi vedel
obglavljen
amputiran do sredine telesa
vztrajaš v hotenju
da si priča do zadnjega

7

zaslišiš himno ki se udejstvuje z eno
ali z enakimi dimenzijami
ti pa nisi eden
in ti nisi enak

vdihneš smrad mitosa: okužen si
ves dan se smeješ histerično
goriš z močnim dimom za druge
lepo je res na deželi

kako si učinkovit v tej gotski pokrajini
a razsul se boš na bakterije
kaj hočeš: vsenaokrog sama vlaga

stojiš na hribu ki je kiklop legel
v travo in se pustil v rože obleči
lep je hrib s krono iz jokajočih ptic

nekdo gre proti tebi miže in raztrgan
ogrni kožo čez kosti in lobanjo
vseeno kaj misliš kdo je: moraš ga srečati
vnuka ali če njega sploh ni: samega sebe

srečaš pastirje ognja nepremične svetle
ti si pa vrtoglav bled prestopaš se
s podoknicami pod mokro pazduho
in oblečen za silo v besedne igre

samo gledajo te in pokajo z biči
pastirji ognja zasmiliš se jim
za lase te dvignejo čez vsak kres
in med zobe ti vtaknejo okisano gobo

v volčjih rokah držijo besedilo svoje himne
ki jo prepevajo ne da bi premikali ustnice
še prej moraš ti zbežati s te planote
med zatohle kamne s kamnom krvi v rokah

9

mesci ti vzhajajo v naročju
mesci namesto himne in upora
razgrizeš jih požreš prebaviš
in z blatom izločiš ta vozeli neba

potem počepaš okoli njega z zajemalko
o to zajemaš iz tujega in lastnega blata
in žvečiš žvečiš ter poješ
da gre življenja skozi želodec

nikamor več ne boš bežal nikogar več srečal
samo tvoje ustno izročilo bo premetavalo
na robu razgrizenega jezika:
le vkup le vkup le vkup

ali pa tikaj me vnuček vnuk moj
vidiš strah nasmiha se ti
rad bi preložil svoje breme na tvoj hrbet
in se nekam skrili ker kri je voda

10

ta strah ni v sredi votel
in tudi okrog je precej gost

sicer pa sploh ne straši
samo človek se ga prestraši

bolehen je in mora ga tlačiti
okuži te

hodi za menoj ukaže
oddahni si od nestrpnosti

kam greš strah ga vprašaš
ne pravdaj se z menoj odgovori

ptič je list
 manj časa list ko ptič
 list je ptič
 manj časa ptič ko list
 človek je ptičlist listptič
 in zbit v kvader
 ki dobi svoj kot in signaturo
 ob milijontih stokrat višjih ali stokrat nižjih
 kvadrih

roke v žep ali kvišku
 oči zaprte ali oprezno odprte
 s kadilom trav v nosnicah ali z gnojem
 vseeno
 tvoja zadnja podoba
 ima trd rob

g o t i k a

1

ljubi me sin človeški
 je rekel glas v vrtu
 jej iz moje roke
 liži me
 izpuli si že rep

nekaj je na tem
 čez to ravno polje
 dober večer večer
 bi ovčice pasel
 nocoj je prav lep večer
 in hitro hitro mine čas
 bôm bôm bôm
 občepiš na divjaku glasov in prežiš

nikogar ne vidiš v obraz
 ničesar ne pobožaš
 ljubil bi sin človeški
 sanje so skoki od tal
 in to precej utrudljivi
 je rekel glas v vrtu
 iz tisoč rok si že jedel
 tisočkrat si si izpulil rep
 zdaj pa le čakaš prežiš in
 oprezno oprezno oprezno
 o prav imaš
 čim več previdnosti